

Sygn. akt IV KK 280/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **P. Z.**

skazanego za czyny z art. 280 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 października 2020 r., sygn. akt IX Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 29 stycznia 2020 r., sygn. akt IX K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego
kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2020 r., sygn. akt. IX K (...), Sąd Rejonowy w K. uznał P. Z. za winnego popełnienia: czynu z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (pkt I); czynu z art. 245 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV); czynu z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt V); czynu z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności (pkt VI); czynu z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę

grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych (pkt VII); czynu z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych (pkt VIII); czynu z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych (pkt IX); czynu z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych (pkt X); czynu z art. 210 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto Sąd Rejonowy umorzył postępowanie o czyny art. 119 § 1 k.w. (pkt II i III). Jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny zostały przez Sąd Rejonowy połączone i wymierzono P. Z. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności (pkt XII) i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych (XIII).

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy P. Z., Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 30 października 2020 r., sygn. akt IX Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji (pkt I).

Wyrok Sądu odwoławczego w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt. I został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Konkretnie obrońca wniósł o „wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w zakresie pkt I oraz wyroku sądu I instancji w zakresie pkt. I, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI”. Uzasadniając wniosek obrońca wskazał na zasadność zarzutów kasacyjnych i rażące uchybienia w toku postępowania przed Sądem odwoławczym. Stwierdził, że wykonanie orzeczenia może narazić skazanego na poważne, niepowetowane dolegliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Po analizie akt sprawy, w tym treści kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego P. Z. od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.